

“Rússia va obrir els braços a Europa als noranta i va rebre menyspreu”

Ievgueni Vodolazkin

escriptor rus, publica la novel·la ‘Laurus’

ENTREVISTA

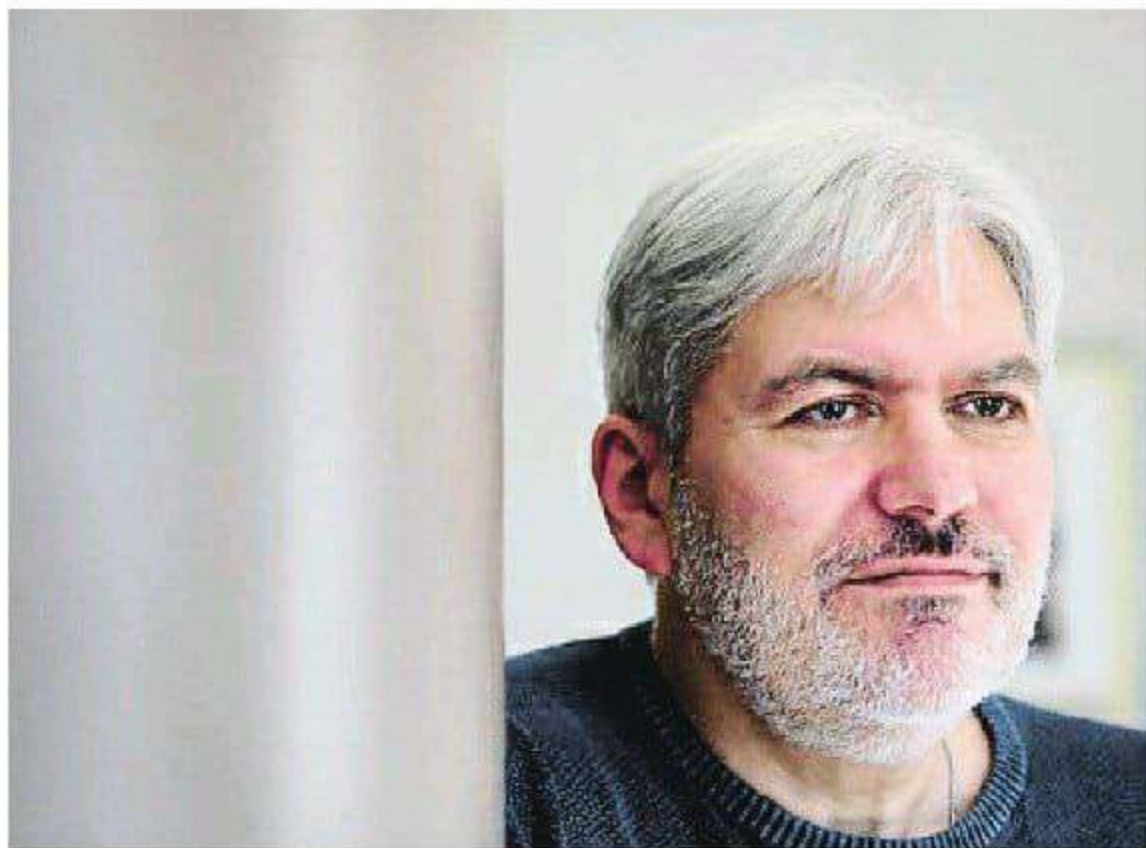
JUSTO BARRANCO

Ma

A Ievgueni Vodolazkin (Kíev, 1964) l'han anomenat l'Umberto Eco rus. Expert en història i literatura medieval, treballa a la Casa Puixkin de Sant Petersburg – l'Institut de Literatura Russa – i l'última dècada les seves novel·les s'han alçat amb grans premis i han estat traduïdes arreu del món. Obres com *Laurus* (Armaenia), una obra poderosa i profunda ambientada al món medieval, les seves pestes i les seves creences, fi del món inclosa. Un relat protagonitzat per un curandero que al llarg de la vida travessa diferents etapes. Una història atapeïda de dolor, vells mites, visions, amor i fe en el fet que el temps no té fronteres que ha presentat a Madrid just quan Putin reconeixia les repúbliques separatistes ucraïneses.

Com ha viscut l'anunci i la situació entre Rússia i Ucraïna?

Entre els EUA i Rússia estan fent passos molt arriscats. Hi ha espai per a una guerra, no només local sinó geopolítica global. No crec que acabi en conflicte obert, però això no passa per casualitat. Pertanyo a la força proeuropea dins de Rússia i abans hi havia molta gent com jo, al principi dels noranta una gran majoria de la població russa tenia els braços oberts a Europa, però vam rebre un gest de menyspreu. I l'ampliació de l'OTAN va ser un cop molt dur. Ja no hi havia Pacte de Varsòvia. Rússia era un país extremament amistós. Va complir totes les exigències d'Occident. Esperàvem que l'OTAN no existís però va començar a estendre's a prop. Els russos no desitgen ocupar altres països, no és l'estat d'ànim entre la gent normal. Rússia està cansada d'imperis. Però l'OTAN

EMILIA GUTIÉRREZ

L'escriptor Ievgueni Vodolazkin a Madrid

continuava acostant-se. I no és un club de filatèlics. Ens necessitem molt els uns als altres en aquest triangle EUA-Europa-Rússia. No hi ha d'haver guerra, però els interessos geopolítics de les dues parts en aquest crescendo només poden portar-nos a un punt sense retorn, que és la mort. I la vida d'una sola persona no té preu.

Però ja està morint gent a

**El líder totpoderós
“El Putin dels mitjans europeus és una creació mitològica, és un pragmàtic”**

Ucraïna. L'enviament de tropes té marxa enrere?

No són passos per construir la pau, esclar. Però avui la propaganda ho ha ocupat tot. Els bàndols posen damunt la taula dades contradictòries. El paper de la premsa és més important que mai. Les possibilitats de manipulació són il·limitades. Justificar la guerra és molt senzill, mostres dues vegades un nen plorant i tota

la població dona suport a la guerra. Hem de rebutjar buscar culpables i concentrar-nos en el que cal fer. Deixar d'armar Ucraïna perquè no contribueix a una seguretat més gran. Òbviament Ucraïna és una víctima de l'enfrontament geopolític, però no és Rússia la que ha arribat ara a Cuba.

Putin no és un dictador? Com el veu vostè?

A Occident se'l demonitza, el Putin que apareix als mitjans europeus és una creació mitològica. És un pragmàtic capaç d'acords. El més fàcil és carregar el problema en una sola persona, però els dirigents reflecteixen la manera de sentir d'un país. Putin va voler arribar a quatre pactes amb Europa, fins i tot es va dir disposat a entrar a l'OTAN. És alumne de Sobtxak, un demòcrata ultraliberal, és el seu inici. Però la seva proposta d'amistat va quedar sense resposta. I aquest país rebutjat havia de triar camí només amb les pròpies forces. Si els russos veuen que es comprenen els seus temors faran un gran pas endavant per arribar a compromisos independentment del que diguin els polítics.●